

Sygnatura akt VI U 333/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Michalska

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lipca 2015 roku

sprawy z odwołania **R. M. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O.

z dnia 05 stycznia 2015 roku znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

o przyznanie emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. z dnia 05 stycznia 2015 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu R. M. (1) prawo do emerytury od dnia 07 marca 2014 roku poczynając.

Sygnatura akt VI U 333/15

UZASADNIENIE

Ubezpieczony R. M. (1) wniósł odwołanie od decyzji z dnia 15 stycznia 2015 r. znak (...) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. w przedmiocie odmowy przyznania mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podał, że pozwany odmówił mu prawa do emerytury uznając, iż nie został przez niego udowodniony wymagany okres pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony wniósł o uwzględnienie wskazywanych przez niego okresów pracy w warunkach szczególnych oraz o uwzględnienie świadczenia emerytalno – rentowego wydanego przez Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych o płatności przez stronę polską.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż w wyniku przeprowadzonego postępowania ustalił, że ubezpieczony nie spełnił warunku udowodnienia okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych w wymiarze co najmniej 15 lat przed 01 stycznia 1999 r. odmówił mu prawa do emerytury.

Postanowieniem z dnia 11 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Opolu uznał się miejscowo niewłaściwy i przekazał do rozpoznania sprawę Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Okręgowy – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, ustalił następujący stan faktyczny:

R. M. (1) urodził się w dniu (...) Posiada bezsporny ogólny okres ubezpieczenia wynoszący 27 lat, 4 miesiące i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym bezspornie 1 rok, 7 miesięcy i 22 dni stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Na dzień złożenia wniosku do organu rentowego o przyznanie emerytury R. M. (1) nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Okoliczności bezsporne

W okresie od dnia 01.09.1970 r. do dnia 24.06.1972 r. R. M. pobierał naukę oraz pracował w (...) Szkole Budowlanej dla Pracujących (...) Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) w G.. Następnie w okresie od dnia 05 lipca 1972 r. do dnia 30 kwietnia 1978 r. ubezpieczony pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) Przedsiębiorstwie Budowlano - (...) w G.. W międzyczasie w okresie od dnia 25 października 1974 r. do dnia 2 listopada 1976 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Zarówno przed odbywaniem służby wojskowej, jak i po jej odbyciu, ubezpieczony zatrudniony był na stanowisku betoniarza - zbrojarza. W rzeczywistości wykonywał wyłącznie prace zbrojarskie i w tym okresie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód: świadectwo ukończenia szkoły, k. 139 t. II akt ZUS, dokumenty w aktach osobowych ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. Wlkp., świadectwo pracy, k. 11, k. 12, t. II akt ZUS, przesłuchanie ubezpieczonego (00:02:20), k. 54;

R. M. w okresie od 19.05.1980 r. do dnia 30.09.1987 r. pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) Kombinacie Budowlanym w G. na stanowisku zbrojarza i takie prace wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód: pismo z dnia 06.05.1980 r., k. 35, pismo z dnia 12.05.1980 r., k. 36, świadectwo pracy, k. 37, kwestionariusz osobowy, k. 28, umowa o pracę, k. 39, podanie, k. 40, karta osobowa, k. 41, karta zasiłkowa, k. 42, karta wynagrodzeń, k. 43-47, świadectwo pracy, k. 14 t. II akt ZUS; przesłuchanie ubezpieczonego (00:02:20), k. 54;

Od dnia 16.03.1988 r. do dnia 10.09.1990 r. ubezpieczony pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. na stanowisku betoniarz – zbrojarz. W rzeczywistości wykonywał głównie prace zbrojarskie; jako betoniarz pracował sporadycznie w zastępstwie innego pracownika. Ubezpieczony w tym czasie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, poza okresem od dnia 17.10.1989 r. do dnia 16.10.1991 r., kiedy przebywał na bezpłatnym urlopie.

Dowód: dokumenty w aktach osobowych ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. Wlkp., świadectwo pracy, k. 16 t. II akt ZUS; przesłuchanie ubezpieczonego (00:02:20), k. 54;

W okresie od dnia 13.12.1993 r. do dnia 28.02.1994 r. ubezpieczony pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) na stanowisku zbrojarza. W rzeczywistości wykonywał wyłącznie prace zbrojarskie. Ubezpieczony w tym okresie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód: świadectwo pracy, k. 23 t. II akt ZUS, akta osobowe ubezpieczonego nr ewidencyjny 633, k. 33; przesłuchanie ubezpieczonego (00:02:20), k. 54;

W okresie od dnia 15.03.1994 r. do dnia 10.05.1994 r. ubezpieczony pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) w G. na stanowisku betoniarza- zbrojarza. W rzeczywistości wykonywał wyłącznie prace zbrojarskie. Ubezpieczony w tym okresie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód: świadectwo pracy, k. 24 t. II akt ZUS, akta osobowe ubezpieczonego, k. 31; przesłuchanie ubezpieczonego (00:02:20), k. 54;

W okresie od dnia 17.05.1994 r. do dnia 17.08.1995 r. oraz od dnia 01.04.1996 r. do dnia 31.08.1996 r. ubezpieczony pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę

w Przedsiębiorstwie Budowlano – Usługowym (...) sp. z o.o. w G. na stanowisku zbrojarza; w tym okresie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód: świadectwo pracy, k. 25 t. II akt ZUS, dokumenty w aktach osobowych, k. 33; przesłuchanie ubezpieczonego (00:02:20), k. 54;

Do pozwanego organu rentowego w 11.03.2014 r. wpłynął wniosek ubezpieczonego o ustalenie uprawnień do emerytury w tzw. obniżonym wieku emerytalnym. Decyzją z dnia z dnia 15 stycznia 2015 r. znak (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, z uwagi na nie udowodnienie 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy do dnia 01 stycznia 1999 r.

Dowód: wniosek o emeryturę, k. 1-4 t. II akt ZUS; decyzja, tom II akt ZUS;

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie czy ubezpieczony R. M. (1) spełnia przesłanki do nabycia emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia, zwanej emeryturą w tzw. obniżonym wieku emerytalnym.

Na mocy decyzji z dnia 15 stycznia 2015 r. znak (...) pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił ubezpieczonemu R. M. (1) prawa do w/w świadczenia z uwagi na nie udowodnienie okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych w wymiarze co najmniej 15 lat na dzień 01 stycznia 1999 r. Powyższe stanowisko pozwany podtrzymał w toku niniejszego postępowania.

Bezspornym w okolicznościach niniejszej sprawy pozostawało, że łączny okres ubezpieczenia R. M. (1) wynosił 27 lat, 4 miesiące i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz, że okres wykonywania przez niego pracy w szczególnych warunkach wynosił 1 rok, 7 miesięcy i 22 dni. Poza sporem pozostawało również, że ubezpieczony nie pozostawał członkiem otwartego funduszu emerytalnego i ukończył 60 lat.

Spór pomiędzy ubezpieczonym i organem rentowym w szczególności koncentrował się na nie uwzględnieniu przez pozwanego okresów zatrudnienia ubezpieczonego w warunkach szczególnych.

Zgodnie z art. 184. ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) wymagany okres składkowy i nieskładkowy, który w przypadku kobiet wynosi 20 lat i 25 w przypadku mężczyzn.

Zgodnie z ust. 2 tegoż artykułu powyższa emerytura, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem organu rentowego, na dochody budżetu państwa.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 ustawy jest zatem spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się zaś pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2 ustawy).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do wcześniejszej emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32 ustawy).

Dotychczasowymi przepisami były zaś przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43 ze zm.). Zgodnie z § 3 Rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Natomiast w myśl § 4 ust.1 pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W wykazie A załącznika do rozporządzenia, jako prace wykonywane w szczególnych warunkach wymienione zostały m.in. prace betoniarskie i zbrojarskie (poz. 4 Działu V- prace w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych). Bardziej szczegółowo prace te zostały określone zarządzeniem nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub rent z dnia 1.08.1983 r. (Dz. Urz. MB 1983.3.6.), w którym to zarządzeniu w dziale V pod poz. 4 w pkt 3 wpisano stanowisko betoniarza, a w pkt 1 – zbrojarza.

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z utartą praktyką i ugruntowanym orzecznictwem w postępowaniu przed sądem okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem mogą być ustalane innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., III UZP 6/84 oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r. III UZP 48/84), a więc wszelkimi dopuszczalnymi przez prawo środkami dowodowymi.

Przenosząc powyższe regulacje na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd zważył, iż ubezpieczony wykazał spełnienie wszystkich przesłanek warunkujących przyznanie mu świadczenia emerytalnego. Ubezpieczony bezspornie posiada ogólny okres ubezpieczenia w wymiarze 27 lat, 4 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych, osiągnął wymagany wiek, a także nie przystąpił do OFE. Natomiast w toku niniejszego procesu ubezpieczony wykazał, że posiada 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych.

Sąd w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy ustalił, że ubezpieczony na dzień 01 stycznia 1999 r. posiada 15 lat, 2 miesiące i 23 dni stażu pracy w warunkach szczególnych. Sąd w tym zakresie uznał za udowodniony przez ubezpieczonego:

- okres od dnia 05 lipca 1972 r. do dnia 30 kwietnia 1978 r., kiedy to ubezpieczony pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) Przedsiębiorstwie Budowlano (...) w G. i wykonywał czynności zbrojarza,
- okres od dnia 19.05.1980 r. do dnia 30.09.1987 r., kiedy pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) Kombinacie Budowlanym w G. i wykonywał czynności zbrojarza,
- okres od dnia 16.03.1988 r. do dnia 10.09.1990 r. kiedy to ubezpieczony pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. i wykonywał pracę zbrojarza, poza okresem od dnia 17.10.1989 r. do dnia 16.10.1991 r., kiedy przebywał na bezpłatnym urlopie,
- okres od dnia 13.12.1993 r. do dnia 28.02.1994 r. gdy ubezpieczony pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) i wykonywał pracę zbrojarza,

- okres od dnia 15.03.1994 r. do dnia 10.05.1994 r. kiedy ubezpieczony pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) w G. i wykonywał prace zbrojarza,

- okres od dnia 17.05.1994 r. do dnia 17.08.1995 r. oraz od dnia 01.04.1996 r. do dnia 31.08.1996 r. gdy ubezpieczony pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Przedsiębiorstwie Budowlano – Usługowym (...) sp. z o.o. w G. i wykonywał pracę zbrojarza.

Na okoliczność wykonywania przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych w/w okresach Sąd dopuścił dowód z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym akt osobowych ubezpieczonego oraz dokumentów zalegających w aktach organu rentowego. Jednocześnie Sąd dopuścił dowód z przesłuchania ubezpieczonego w charakterze strony.

Z dokumentów stanowiących akta osobowe ubezpieczonego w szczególności świadectw pracy wprost wynikało, iż w w/w okresach ubezpieczony wykonywał pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Jednocześnie ze świadectw pracy ubezpieczonego wprost wynikało, iż w (...) Kombinacie Budowlanym w G., w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowym (...) oraz w Przedsiębiorstwie Budowlano – Usługowym (...) sp. z o.o. w G. ubezpieczony pozostawał zatrudniony na stanowisku zbrojarza. I jak potwierdził sam ubezpieczony wykonywał wyłącznie prace zbrojarskie.

W odniesieniu do okresu pracy ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie Budowlano (...) w G. Sąd uwzględnił wyłącznie okres od dnia 05 lipca 1972 r. do dnia 30 kwietnia 1978 r. kiedy ubezpieczony wykonywał wyłącznie pracę i nie pobierał nauki. Jednocześnie mając na uwadze wyjaśnienia ubezpieczonego Sąd ustalił, iż w/w okresie wykonywał on wyłącznie pracę zbrojarza. W tym zakresie Sąd uwzględnił również okres odbywania przez ubezpieczonego zasadniczej służby wojskowej, gdyż ubezpieczony zarówno przed jej rozpoczęciem jak i po jej zakończeniu wykonywał prace zbrojarskie, które mieszczą się w katalogu prac w warunkach szczególnych.

W orzecznictwie jednolicie przyjmuje się, że pracownik zatrudniony w szczególnych warunkach, który po zakończeniu czynnej służby wojskowej powraca do tego zatrudnienia w przepisany terminie, zachowuje status pracownika zatrudnionego w szczególnych warunkach w rozumieniu § 2 ust. 1 rozporządzenia z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w okresie pełnienia tej służby. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04.12.2013 r., II UK 217/13)

Sąd nie uwzględnił jako pracy w warunkach szczególnych okresu od dnia 01.09.1970 r. do dnia 24.06.1972 r. kiedy to ubezpieczony pobierał naukę oraz pracował w (...) Szkole Budowlanej dla Pracujących (...) Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) w G..

Jak wynika z orzecznictwa Sądu Najwyższego młodociany odbywający naukę zawodu w ramach umowy zawartej z zakładem pracy na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczeniu do określonej pracy i warunkach zatrudnienia młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. nr 45, poz. 226 ze zm.) posiadał status pracownika w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym oraz ubezpieczeniu społecznym, jednakże okres nauki zawodu połączonej z obowiązkiem doksztalcania się w zasadniczej szkole zawodowej nie stanowił okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej na zasadach określonych w §2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (por. wyrok z dnia 24 kwietnia 2009 r. II UK 334/08, OSNP 2010, nr 23-24, poz. 294).

Sąd w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego, w szczególności mając na uwadze aneksy do umowy o pracę ustalił, iż w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w G. ubezpieczony wykonywał pracę zbrojarza, pomimo, iż z treści świadectwa pracy wynikało jego zatrudnienie na stanowisku zbrojarz – betoniarz.

Powyższą okoliczność potwierdził również sam ubezpieczony wskazując, iż prace betoniarza wykonywał jedynie sporadycznie.

Ponadto Sąd w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego ustalił również, że w okresie od dnia 15.03.1994 r. do dnia 10.05.1994 r. ubezpieczony pozostawał zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) w G. i wykonywał prace zbrojarza. Okoliczność wykonywania pracy przez ubezpieczonego jako zbrojarza wynikała z potwierdzenia szkolenia wstępnego w zakresie BHP z dnia 14.03.1994 r. oraz umowy o pracę z dnia 04.05.1994 r. Również ubezpieczony wyjaśnił, iż w/w okresie pracował jako zbrojarz.

Mając na uwadze, że w wykazie A załącznika do rozporządzenia, jako prace wykonywane w szczególnych warunkach wymienione zostały m.in. prace betoniarskie i zbrojarzkie (poz. 4 Działu V- prace w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych) oraz, że zarządzeniem nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, określił miejsca pracy na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub rent z dnia 1.08.1983 r. (Dz. Urz. MB 1983.3.6.), wskazując w dziale V pod poz. 4 w pkt 3 stanowisko betoniarza, a w pkt 1 zbrojarza Sąd uznał, iż w/w okresach ubezpieczony pracował w warunkach szczególnych.

Ze zgromadzonych dowodów wynikało co prawda, że ubezpieczony pracował wyłącznie jak zbrojarz, natomiast prace betoniarza wykonywał sporadycznie, jednakże należy mieć na uwadze, że zarówno jeden, jak i drugi rodzaj pracy zaliczany jest do pracy w warunkach szczególnych.

Ustalając stan faktyczny Sąd Okręgowy w pełni dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, które korespondują z aktami osobowymi pracownika. Dokonując ustaleń w sprawie Sąd, oparł się również na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy oraz przedłożonych przez organ rentowy; wiarygodność oraz moc dowodowa tych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu, ani też nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

W tym miejscu należy dodać, że z uwagi na wyjątkowość regulacji, wykonywanie pracy w warunkach szczególnych nie może zostać tylko uprawdopodobnione, ale musi zostać wykazane w sposób niezbity i nie budzący jakichkolwiek wątpliwości. Zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień lub wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga zawsze dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych (por. wyrok SN z 9 stycznia 1998 r. II UKN 440/97, OSNP 1998/22/667). Istotne jest, aby na ich podstawie możliwe było pewne ustalenie przesłanki określonej w rozporządzeniu z 7 lutego 1983 r. (§ 2 ust. 1), to jest – że praca na tak określonym stanowisku, związanym ze szkodliwymi dla zdrowia czynnikami – była wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy i stale. Podstawowy dowód w tym zakresie stanowi zgromadzona dokumentacja osobowa pracownika, w szczególności świadectwo pracy, a także inne dowody (zeznania świadków, przesłuchanie strony). Świadectwo pracy wystawione przez pracodawcę traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (por. wyrok SN z 13 września 2011 r. I UK 107/11, Lex nr 1084700). Jeżeli zaś zachodzą wątpliwości co do stwierdzeń zawartych w świadectwie pracy, konieczne jest ich zweryfikowanie innymi dowodami, szczególnie dokumentami i dowodami osobowymi.

W tym miejscu należy również zauważyć, iż niesłusznym pozostaje stanowisko pozwanego, w świetle którego za okres pracy w warunkach szczególnych może zostać uznany wyłącznie okres, który został wskazany w świadectwie pracy jako praca w warunkach szczególnych. Decydujące bowiem znaczenie ma charakter i wymiar wykonywanej pracy, a nie przedłożenie odpowiedniego świadectwa pracy w szczególnych warunkach, ze wskazaniem nazwy stanowiska pracy określonej w wykazie prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego. Jak zauważył Sąd Najwyższy - określanie dla celów emerytalnych stanowisk pracy jako „pracy wykonywanej w szczególnych warunkach” w rozumieniu wykazów stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) nie należy do kompetencji pracodawcy (vide: wyrok z dnia 22 czerwca 2005r., sygn. akt I UK 351/04, OSNP 2006/5-6/90).

W konsekwencji, na gruncie przywołanych na wstępie przepisów Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki, od których uzależnione jest przyznanie prawa do emerytury. Posiada wymagany okres ubezpieczenia oraz wiek, nie jest ponadto członkiem OFE i posiada 15 letni staż pracy w warunkach szczególnych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd uwzględnił odwołanie ubezpieczonego zmieniając decyzję z dnia 15 stycznia 2015 r. znak (...) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia osiągnięcia przez niego wymaganego wieku 60 lat tj. od dnia(...)r. poczynając.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie,
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego,
3. Przedłożyć akta z wpływem apelacji lub za 14 dni.

G., dn. 31.07.2015 r.